
Γ΄ ΣΚΗΝΗ

- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ *(φωνάζει)* Ναι, τώρα νομίζεις ότι κι εγώ θα πέσω να πλαντάξω...
- (μονολογεί)* Φτου, να πάρει... Τώρα μια λύση μοναχά μου απόμεινε... Θα κάνω την προσευχή μου στο Θεό και θα πάω εγώ ο ίδιος να σπουδάσω στο **φροντιστήριο**.
- (προχωρά αλλά ευθύς κοντοστέκεται)* Αλλά πάλι, η αφεντιά μου, έτσι γέροντας, ξεχασιάρης και κούτσουρο απελέκητο που 'μαι, πώς θα μάθω μ' ακρίβεια των λόγων τα λεπτά ξεσκλίδια;
- (σκέφτεται λίγο, αλλά έπειτα αναθαρρεύει)* Πρέπει όμως να πάω... Άντε, κουράγιο... Τι κοντοστέκομαι μ' αυτά και δε χτυπάω την πόρτα;
- Νέος! Ε, παιδί!
- ΜΑΘΗΤΗΣ *(με οργή)* Άει στα κομμάτια! Ποιος είναι που βροντοκοπά την πόρτα;
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Ο Στριμούρας, γιος του Φειδούνα απ' την Κατούνα!
- ΜΑΘΗΤΗΣ Άσχετος είσαι, μα το Θεό! Με το να κλωτσοκοπανάς έτσι ασυλλόγιστα την πόρτα μού **εξάμβλωσες** εκείνον το στοχασμό που είχα βρει, για τη μακραίωνη καταγωγή του ελληνισμού από τ' άστρα...
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Να με συμπαθάς... Έρχομαι βλέπεις ντουγρού από χωριό... Αλλά για πες μ'... Τι 'πες ότ' ήταν εκεί το πράμα που 'χες βρει;
- ΜΑΘΗΤΗΣ Α, δεν κάνει να μιλάμε γι' αυτά παρά σε μαθητές! Αν θες να μάθεις, αγόρασε αυτό το βιβλίο... και μαζί μ' αυτό, για δώρο, μόνον σ' εσένα επιτρέπω ν' αγοράσεις άλλο ένα, και... *(του πασάρει δύο βιβλία)*
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Όχι, όχι, κάτσε, αυτέ, πώς σε λέει η μάνα σ'...! Τώρα μπορούμε να κρένουμε θαρρετά αναμεταξύ μας! Ήρθα, που λες, εξεπιούτου να γραφτώ στο φροντιστήριο...
- ΜΑΘΗΤΗΣ *(συγκαταβατικά και εμπιστευτικά)* Έστω, θα σου πω. Αλλά αυτά πρέπει να τα θεωρήσεις μυστικά. Ρωτάει που λες πριν από λίγο τον **Ζουράρι** ο

Σωκράτης: «Πόσες φορές το μάκρος της πατούσας του πηδάει ο ψύλλος»; Γιατί ένας ψύλλος, αφού τσίμπησε τον Ζουράρι στο φρύδι, σάλταρε μετά στη φαλάκρα του Σωκράτη!

ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Μπα, τι λες; Και πώς το μεζούριασε;

ΜΑΘΗΤΗΣ Πάρα πολύ επιδέξια: αφού πήρε κι έλιωσε κερι, βούτηξε μέσα τα ποδάρια του ψύλλου, κι όταν μετά το κερι έπηξε, ο ψύλλος είχε... παντοφλάκια! Ε, του τα 'βγαλε και μέτρησε την απόσταση.

ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Βρε, για το θεό, τι μυαλό ξουράφι είν' αυτό!

ΜΑΘΗΤΗΣ Και τι θα πάθεις αν μάθεις άλλον πάλι συλλογισμό του Σωκράτη...

ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Ποιον; Πώς; Μολόγα μου, σε παρακαλώ!

ΜΑΘΗΤΗΣ Τον ρώτησε λοιπόν ο Ζουράρις, ποια είν' η γνώμη του, τα κουνούπια με το στόμα τραγουδάνε ή με τον πισινό;

ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Και εκείνος τι του απάντησε για τα κουνούπια;

ΜΑΘΗΤΗΣ Είπε λοιπόν, πως το έντερο του κουνουπιού είναι στενό. Επειδή είναι στενό, η αναπνοή του πιέζεται διοχετευομένη προς την έξοδο του πισινού. Ως εκ τούτου, καθώς από κάτι σιφωνοειδές περνά σε διάυλο σωληνοειδή, εξερχόμενος ο αέρας δονείται ένεκα της πίεσεως κι αντηχεί ολόκληρος ο πισινός του!

ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Ωρέ, κλαρίνο το λοιπόν του κουνουπιού ο κώλος! Πολύ τυχερός όποιος αντεροβολάει έτσι! Και πώς θα ξέρει να ξεγλιστρά από τις δίκες όποιος κατέχει και του κουνουπιού τ' άντερα!

ΜΑΘΗΤΗΣ Ναι, αλλά πρόσφατα τον ταπεινώσε ένα σαμιαμίδι...

ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Δεν είναι δυνατό! Πώς; Εξήγησέ μου!

ΜΑΘΗΤΗΣ Καθώς εξέταζε την τροχιά και τις φάσεις του φεγγαριού, στράφηκε πάνω με το στόμα χάσκοντας... και μια σαύρα τον κουτσούλησε από την τaráτσα!

ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Άκου, βρε, η σκουταρέλα να χέσει το Σωκράτη!

- ΜΑΘΗΤΗΣ Εχθές, που λες, το μεσημέρι, δεν είχαμε φαί...
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Για νέο μου το λες;... Και λοιπόν; Τι σκαρφίστηκε για τη λόρδα;
- ΜΑΘΗΤΗΣ [Πήρε, που λες, έναν μεγάλο διαβήτη, τον λύγισε στη μια του άκρη σα να 'τανε τσιγκέλι κι ύστερα υπολόγισε με βάση τη σκιά της μάντρας πόσο απέχει η κορυφή της από τον πάγκο του χασάπη εδώ δίπλα. Έδεσε τον διαβήτη με σχοινί, κι όταν ο χασάπης έφυγε να πάει προς νερού του, τον εκσφενδόνισε και κάρφωσε ένα ολόκληρο μπούτι αρνίσιο. Μ' αυτό ντερλίκωσε ψες ολόκληρη η σχολή... Τώρα έχουμε βάλει στο μάτι τον φούρναρη...]
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Τι μου λες; Κι εμείς έχουμε ακόμη κι ασχολούμαστε μ' εκείνον τον Αϊνστάιν; Άνοιξε, άνοιξε σβέλτα το σχολείο και δείξε μου το Σωκράτη το γληγορότερο. *(ανυπόμονες χειρονομίες, ζωντανά πηδήματα)* Μ' έπιασε μαθητοπρεμούρα!... Άντε λοιπόν, άνοιξε την πόρτα!
- ΜΑΘΗΤΗΣ Καλά λοιπόν... Εσύ το ζήτησες...
- (Ο μαθητής ανοίγει. Από την πόρτα βγαίνουν μερικοί μαθητές του Σωκράτη, που μελετούν σε διάφορες στάσεις. Είναι όλοι τους χλωμοί και κοκαλιάρηδες.)*
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Αμάν, Παναγιά μου! Από πού τα φέρανε ετούτα τα ζωντόβολα;
- ΜΑΘΗΤΗΣ Γιατί απορείς; Με τι σου φαίνεται ότι μοιάζουν;
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Με κάτι λαθρομετανάστες που βγήκανε στη Σάμο... Μα τούτοι εδώ γιατί τηράνε καταγής;
- ΜΑΘΗΤΗΣ Αυτοί διεξάγουν υπόγειες έρευνες...
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Α, κατάλαβα! Κρεμμύδια ψάχνουνε να βρούνε! Έι, μην παιδεύεστε άλλο πια γι' αυτό! Ξέρω του λόγου μου να σας ειπώ ένα μέρος στην Κωνωπίνα που βγαίνουν τα μεγάλα και καλά!
- Κι εκείνοι εκεί που η μύτη τους σκαλίζει το χώμα;
- ΜΑΘΗΤΗΣ Αυτοί είναι θεωρητικοί σκοταδολόγοι της Κολάσεως!
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Μπα; Και γιατί ο απαυτός τους τηράει κατά τα σύννεφα;

- ΜΑΘΗΤΗΣ Είναι γιατί έτσι μπορεί ταυτόχρονα να σπουδάζει μονάχος του αστρονομία...
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Κι ετούτοι εδώ γιατί παλεύουνε με τα ζωνάρια; Τους έπιασε τσιρλιπιπί;
- ΜΑΘΗΤΗΣ Αυτοί είναι ενταγμένοι σε ευρωπαϊκό πρόγραμμα... Ερευνούν πόσο μπορεί ν' αντέξει ο Ρωμιός νηστικός και με σφίξη. Το πρόβλημα βέβαια είναι ότι μονάχα αυτοί πληρώνονται κανονικά, οπότε αντέχουν όσο θες. Εμπρός, εμπρός! Για περάστε μέσα εσείς, μη σας τσακώσει εδώ ο δάσκαλος!
- (Οι μαθητές φεύγουν τρομαγμένοι, αφήνοντας έξω τα σύνεργά τους.)*
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Μη, να χαρείς, περίμενε λιγάκι, αυτέ, μη μου τους προγκάς ακόμα, που θέλω να τους ρωτήσω για ένα ζήτημα δικό μου...
- ΜΑΘΗΤΗΣ Ναι αλλά, ξέρεις, δεν επιτρέπεται να μένουν για πολλή ώρα στον αέρα και στον ήλιο... Μεταξύ μας, μπορεί να ξεμυτίσει ξαφνικά από κάπου η Τρώικα και να μας γυρεύει τίποτε αποδείξεις... για ψύλλου πήδημα, κατάλαβες;
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Καλά λες... Μα, για το Θεό, ετούτα τα συμπράγκαλα σε τι χρησιμεύουν; Για πες μου!
- ΜΑΘΗΤΗΣ Αυτά 'ναι για την αστρονομία...
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Και τούτα πάλι εδώ γιατί;
- ΜΑΘΗΤΗΣ Για τη γεωμετρία!
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Α; Κι αυτή η μπάλα πάλι σε τι σας χρησιμεύει;
- ΜΑΘΗΤΗΣ Για να μελετάμε τη γη!
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Ποια γη; Αυτήν που χτίζουμε αυθαίρετα;
- ΜΑΘΗΤΗΣ Όχι, ολόκληρη τη γη!
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Μωρέ τι ωραία που τα λες... Ωραία εφεύρεση, χρήσιμη και εθνικοχριστιανική!

- ΜΑΘΗΤΗΣ   Να, εδώ είναι όλη η περιφέρεια της γης. Βλέπεις; Να, εδώ δας, το Αγγίνιο!
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ   'Αντε! Τι μου λες; Μπα, δεν το πιστεύω! Δε βλέπω κόσμο ζ' μπλατεία...
- ΜΑΘΗΤΗΣ   Και όλη αυτή η περιοχή είναι το Ξηρόμερο...
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ   Σοβαρά; Και πού 'ναι οι σχωριανοί μου οι Κατουνιώτες;
- ΜΑΘΗΤΗΣ   Εδώ πέρα βρίσκονται. Ενώ η Αθήνα, κοίταξε, πόσο απλωμένη είναι και πόσο μακριά...
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ   Αμ, το ξέρω! Κι ώσπου να φτιαχτεί ο δρόμος θα 'χει ξεμακρύνει κι άλλο! Αλλά, για πες μου, η Τουρκία κατά πού πέφτει;
- ΜΑΘΗΤΗΣ   Η Τουρκία; Να, εδώ δας!
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ   Α, σαν πολύ σιμά μας την εβάλατε, για σπρώχτε τη να πάει τέρμα πέρα!
- ΜΑΘΗΤΗΣ   Αυτό δε γίνεται!
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ   Πάει καλά, εσείς θα το μετανιώσετε... *(Εμφανίζεται ο Σωκράτης ανεβασμένος πάνω στη σκάλα. Ο Στριμούρας τρομάζει.)* Αμάν! Ποιος είν' εκείος, παιδί μ', απάνου στην κρεμάστρα;
- ΜΑΘΗΤΗΣ   *(σιγά)* Σσστ! Εκείνος...
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ   Ποιος εκείος;
- ΜΑΘΗΤΗΣ   *('Όσο πιο σιγά μπορεί και γνέφοντάς του να μιλά σιγά.)* Ο Σωκράτης ντεε!
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ   *(Χοροπηδώντας και κουνώντας έντονα την τραγιάσκα του.)* Ε, ω, Σωκράτηη!... Έλα, τέτοια, κράξε τον όσο δυνατότερα μπορείς!
- ΜΑΘΗΤΗΣ   *(θυμώνει)* Φώναξέ τον μονάχος σου: εγώ δεν αδειάζω! *(Ο μαθητής αποχωρεί εκνευρισμένος, μαζεύοντας τα εργαλεία)*